Chmelár: Novinári by mali byť chránení pred útokmi a vyhrážkami, nie pred kritikou ich neprofesionality. RTVS neslúži verejnosti, ale súčasnej vládnej koalícii

- CZ24 News | 28. února 2023

SLOVENSKO: Mne osobne sa vyhrážajú nielen tým, že skončím na ulici, ako pani Jančkárovej, ale aj tým, že ma obesia. Akékoľvek vyhrážky nielen voči novinárke, ale voči komukoľvek kategoricky odsudzujem, ale keď RTVS reaguje na takéto anonymy voči svojej moderátorke prehnane podráždene (trestným oznámením), pričom útočí na opozičnú stranu, tak účelovo politikárči a zámerne odvádza pozornosť od podstaty problému, uviedol vo svojom článku publicista, politický analytik a vysokoškolský pedagóg Eduard Chmelár.

Dnešné televízne politické diskusie venovali pomerne veľkú časť „útokom“ na novinárov. Niečo si vyjasnime. Je neprijateľné, ak sa novinárom niekto vyhráža a je neslušné, ak ich niekto uráža. Ale je legitímne, ak niekto kritizuje prácu novinárov. Dokonca je to nevyhnutné. Na Slovensku majú novinári najnižšiu dôveryhodnosť zo všetkých krajín Európskej únie. Chceme za to viniť verejnosť? Úroveň našich novinárov – ich kompetentnosť, vzdelanosť, profesionalita, objektivita – sú na katastrofálne nízkej úrovni, čo negatívne vplýva na úroveň verejnej diskusie, informovanosť obyvateľstva a celkovú kvalitu demokracie ako takej. Osobovať si výlučné právo na kritiku a byť precitlivený na kritiku svojej práce nie je znakom stavovskej vyspelosti, ale snahy potláčať slobodu prejavu, ktorá je garantovaná nielen pre médiá, ale aj voči médiám.

Dnes sa najčastejšie spomínalo meno redaktora TV JOJ Arpáda Soltésza, ktorého Igor Matovič nazval „odpadom“. Matoviča už asi nevychováme a nevysvetlíme mu, že takto by sme sa o ľudských bytostiach nemali vyjadrovať. Ale pri tomto mene treba otvorene povedať, že Arpád Soltész patrí k tomu najhoršiemu, čo dnešné médiá vyprodukovali a jeho spôsob vyjadrovania je suterénom novinárskej etiky. Jeho „glosy“ (ako si svoje nenávistné pamflety vznešene nazýva) sú plné vulgarizmov, hrubých urážok a výrazov, ktoré sa snažia dehumanizovať ľudí, ktorými pohŕda, presne tak, ako to robievali nacisti. Jeho primitívne poznámky k mojej osobe hraničili s nabádaním na verejný lynč, keď vyzýval ľudí, aby mi neposkytli žiadnu službu, nikam ma nevpustili, neposkytli mi ani pohár vody a izolovali ma od spoločnosti. Podobne ďalší notoricky známy novinársky hulvát, komentátor denníka Sme Peter Schultz, ktorý sa napríklad o neočkovaných ľuďoch vyjadril, že by mali kvičať ako svine na bitúnku. Nepočul som jeden jediný novinársky hlas, ktorý by takéto spoločensky veľmi nebezpečné praktiky odsúdil. Pritom toto nemá nič spoločné s ochranou novinárskej práce. Toto je neakceptovateľná tolerancia tých najvulgárnejších prejavov nenávisti a výziev na lynč, násilie a ostrakizáciu tých, na ktorých novinárski aktivisti ukážu prstom.

Je zvrátené a poburujúce, ak sa takéto indivíduá, ktorí by boli v každej civilizovanej krajine okrajovým extrémom a nie prominentnými novinármi, zaštiťujú Jánom Kuciakom. Je to nehanebné špinenie jeho pamiatky. Ján Kuciak bol totiž kultivovaný, racionálny a maximálne vecný novinár, ktorý sa nikdy ani len náznakom neuchyľoval k osobným invektívam. Čosi také mu bolo bytostne cudzie. Kráčať v jeho šľapajach a napĺňať jeho odkaz neznamená žlčovité úsilie o poníženie a zničenie svojho oponenta, ale neustály dôraz na zvyšovanie úrovne profesionalizácie vlastnej práce. Novinári by mali vo vlastnom záujme opustiť falošnú stavovskú solidaritu, prestať chrániť hulvátov vo svojich

radoch a jasne sa vymedziť voči neetickým prešľapom svojich kolegov. A keď pranierujú skorumpovaných politikov, nemali by zatvárať oči pred skorumpovanými novinármi. Iba tak si verejnosť začne viac vážiť ich prácu. Nechať sa účelovo hýčkať jednou skupinou politikov, ktorá ich zneužíva vo svoj prospech, no sama si o nich nemyslí nič dobré, nie je cesta. Sebareflexia je nevyhnutná v každom povolaní – v tom, ktorý ovplyvňuje verejnosť, zvlášť.

A ešte niečo. Vyhrážky a nadávky primitívov dostáva každý z nás, kto sa pohybuje vo verejnom priestore, na dennej báze. Väčšina z nich končí v koši, lebo choromyseľní ľudia si pozornosť nezaslúžia. Mne osobne sa vyhrážajú nielen tým, že skončím na ulici, ako pani Jančkárovej, ale aj tým, že ma obesia. Akékoľvek vyhrážky nielen voči novinárke, ale voči komukoľvek kategoricky odsudzujem, ale keď RTVS reaguje na takéto anonymy voči svojej moderátorke prehnane podráždene (trestným oznámením), pričom útočí na opozičnú stranu, tak účelovo politikárči a zámerne odvádza pozornosť od podstaty problému. Jej výhovorka, že pozvánku pre konkrétnu osobu určuje dramaturgia, nie politická strana, je nepresvedčivá, ak sa prispôsobila ministrovi obrany Naďovi a zmenila termín nakrúcania Sobotných dialógov pre jeho „zaneprázdnenosť“. Ak to narušilo program poslancovi za Smer-SD Mariánovi Kérymu, RTVS bola povinná rovnako zohľadniť druhú stranu a umožniť jej vyslať do relácie náhradníka. Lebo ak sa odvoláva na „štandardný postup prázdneho kresla“, to malo v tomto prípade ostať po Jarovi Naďovi, lebo strana Smer-SD pôvodný termín neodmietla. Ide teda o veľmi falošné odôvodnenie a ďalší dôkaz, že vedenie RTVS neslúži verejnosti, ale súčasnej vládnej koalícii.

ZDROJ: Facebook Eduard Chmelár